

Сегасъ шогасъ шамъ минувахъ
Моливъ' една му казувахъ.
Една вечеръ кашо легнахъ
Кашо малко ся облегнахъ
На враша-ша чувамъ хлопашъ
И по средъ нощъ шлрсяшъ попашъ.
За нашъ, казахъ, е комшія
Пашрахилъ шурамъ на шія;
Но що гледамъ, брашко брашко!
Ешо казвамъ ши го крашко:
На ши единъ писмоносякъ
Кашо Бяломорски просякъ:
«Скоро гледай, ми извика,
«Що ши пише нашъ владыка.»
Ешо, чадо, що ми пише
Ошъ безбожешво шой дише!
«Попъ Иване, избири ми
«Три агнеша проводи ми.
Избири, ошъ гдѣ Иване?
Ошъ бащено му имане?
«Агнеша ама гюргіовски
«Или баръ да сл пешровски.
«Инакъ, попе, хей горко ши!
«Бѣдн' Иване, хей шяшко ши!
«Бомбаширинъ ще повыкна
«Далеко ще шя изшикна!
«Далеко ошъ пападя-ша
«Далеко и ошъ дѣчя-ша! —